

derne ilde, saa gaar det ogsaa det Hele ilde. Man maa sætte den enkelte Egn i Stand til at udvikle sine Hjælpeilder, som det er nødvendigt at faae udviklede. Især da der forestaar store Udgifter, som det ærede 3die Medlem for 1ste Kreds ønsker, forekommer det mig at være dobbelt nødvendigt at udvikle alle Hjælpeilder. Det forekommer mig derfor, at det vil være høist ubilligt mod den paagjældende Egn, som efter min Mening har mangeaarig Krav derpaa, om den ikke fik sine Ønsker tilfredsstillede, og det gjælder ikke blot denne Egn men ogsaa den Egn lige overfor, Hanherrederne. Jeg kan forsiikre det ærede Medlem, at hvis han ved Sommertiden vil gjøre en Reise derover, vil han se frugtbare Egne der nordpaa, som ikke staar meget tilbage for de frugtbare Egne paa Øerne.

Jeg skal nu tillade mig at begrunde Vædringsforslag under Nr. 1. Jeg tror, at det er temmelig let at begrunde; thi i den Henseende er jeg enig med det ærede Medlem, som sidst talte, at en Jernbane fra Løgstør til Viborg ere vel Alle enige om; et Vidnesbyrd derom er ogsaa den Adresse, vi i Dag have faaet. Selv de, der ere ivrigt for en Jernbane fra Hobro til Løgstør — det ses af Avisartikler og paa Møder — ønske denne, fordi de ikke have Udset til at faae en Jernbane: Viborg—Løgstør, hvad de helst ville — maaske i den Henseende dog med Undtagelse af Hobro og nærmeste Omegn. Man behøver kun det løseste Dietast paa Kortet for at se, at netop denne Jernbane Løgstør—Viborg vil have Udset til Fortjættelse til Herning. Veien til Esbjerg vil ved dette Anlæg for mange Egnes Vedkommende forkortes ca. 10 Mil, dette har virkelig nogen Betydning, og Følgen af en Fortjættelsesbane til Herning vil for mange Egne forkorte Veien ca. 20 Mil, det har virkelig stor Betydning for Esbjerg Overfarten. En saadan gennemgaaende Bane vil have stor Betydning for Hanherrederne især med den Forbindelse, som det ærede Medlem (Breinholdt) foreslaar; et Vædringsforslag stillet i den Retning har det ærede Mindretal sikkert ikke Noget imod at tiltræde, det vil have Betydning for Hanherrederne, Himmerland ja selv for Vendesjæl, især dersom Forbindelsen bliver over Arden til Løgstør. Der er næppe Noget, der vil bestride, at det har stor gennemgribende Betydning. Jeg kan ikke nægte, at det forekommer mig at Projektet Løgstør—Hobro er noget umodent. De sige nok, at de have arbejdet paa Sagen siden 1875; det er muligt, men det er ogsaa vist, at siden den Tid ere Exportforhol-

dene i mange Maader gaaede andre Veie. Den Gang man begyndte at arbejde for dette Forslag, vidste man ikke, hvad Esbjerg overhovedet skulde blive til, og hvad Betydning den kunde faae. Det har siden viist sig, at den fik overordentlig stor Betydning. Jeg seer vel, at det siges i en Adresse, som er trykt her i Betænkningen, at det er de Folk, som have underskrevet Adressen, meget om at gjøre at beholde Hobro som deres By; thi de føre meget magert Kvag derind og derfra mod Syd videre. Jeg skal imidlertid sige, at efter hvad der oplyst for mig, — og der er ogsaa i og for sig Grund til at troe det — saa er dette ogsaa et tilbage-lagt Stadium; thi ogsaa i Himmerland er man i Færd med at fede Kreaturerne selv istedetfor at sende dem væk, saa det holder altsaa ikke Stik længere. — Naar der er anført, at Herredskontoret er i Hobro, skal jeg dog anføre, at selve Jurisdiktionen ligge adskilt fra Hobro ved et mellemliggende Bælte, og man kan dog ikke ved Jernbaneanlæg tage Hensyn til et Herredskontor; thi det er dog Noget, der ikke er vanskeligt at faae flyttet. — Tager jeg altsaa Hensyn til det Gjennemgaaende, saa forekommer den Retning mig ubetinget god, der er foreslaaet af det ærede Mindretal, fra Løgstør til Viborg med en Sidegren til Arden fra Havbro. At den netop skal gaa til Arden, det mente den ærede Ordfører var et daarligt Forslag. Det var en Kompromissbane, men det var et meget tarveligt Kompromis, jeg har ikke noget imod, at Banen kommer til at udmunde noget længere nede, men noget Hensyn maa jo ogsaa tages til de smaa Byer — hvad jo ogsaa netop Mindretallet gjerne vil — naar det kan forenes med det Almenes Interesse. Naar Udvalget imidlertid siger — og den ærede Ordfører betone det udtrykkeligt — at det kun var i Landboernes Interesse, saa vil jeg dog hævde, at naar det er i Landboernes Interesse, navnlig her, hvor der tages Hensyn til disse, saa er det efter min Mening ogsaa fuldt ud i det Heles Interesse. Erfaringen viser jo, at naar Landboerne have det godt, saa pleie ogsaa Smaa-byerne og de Andre, der just ikke leve af Landbruget, at have det godt. Jeg troer derfor, at den ærede Ordfører tog noget feil i, at det kun er i Landboernes Interesse; det er tillige i det Heles Interesse. Jeg finder det imidlertid, som sagt, i sin Orden at Mindretallet har været saa hensynsfuldt overfor Smaa-byerne som muligt, og det er netop af Hensynsfuldhed overfor Ribe og Hobro, at man har valgt Arden. Den ærede Ordfører kunde overhovedet ikke forstaae, at det kunde